

γὰ μπου καναρίνια, φλωροι,
σπίνοι, σαντεκλαίρ, κοκόροι.

"Αρατε νάμπου κι' ἀθρόνα νέα και παλῆα συγχρόως,
ἀρατε νὰ μὰς μεθύσῃ τὸν λαρυγγισμόν ὁ τόνος,
ἀρατε τὰς νάμπη κάθε καλλικίλαδο πουλί,
νάμπου και κορδαλοί,
νάμπου και μικροί μεγάλοι
κόρακες και παπαγάλοι.

"Αρατε, φωνάζω, πύλας τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων,
νάμπου ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ
τόσοι νέοι λαϊκοί
και πληθὸς ἀνεξαρτήτων.

"Αρατε, φωνάζω, πύλας νάμπη κι' ἡ διπλωματία
κάθε νεφεληγερέτου,
νάμπη κι' ἡ δημοκρατία
τοῦ κυρίου Φιλαρέτου.

"Αρατε νὰ μπου δύνασται,
νάμπου πρώτοι ριζοσπάται,
νὰ ξεφριζωθῇ μὲ τούτους, Περικλέτο, ριζήδον
καθεμία σπησδών.

"Όλα χαίροντες ἐστέ,
κἂν ἐλεύθεροι, κἂν δούλοι...
νὰ και σοσιαλισταί
μὲ τὸν Πλάτωνα Δρακούλη.

"Αρατε νὰ μπουν πατριὰς
μὲ θερμαῖς φιλοπατριὰς,
ξεπεσμένα κόμματα.

"Αρατε νὰ μπουν φαγάδες,
ποῦ κουρνίζουσινε καυγάδες
μοναχὰ γὰς στόματα.

"Αρατε νὰ μπουν συνάφη καθ' ὁμάδας και κατ' εἶδη,
μέλλοντες Πρωθυπουργοί,
και πεινώντες γεωργοί
μὲ τὸν Τριανταφυλλῆτη.

"Αρατε, φωνάζω, νάμπου και λαλιόταται κορώναις
μὲ λαλήματα τρελλά,
ποῦ μπορούν νὰ ποῦν πολλὰ
γὰς πορφύρας και κορώναις.

"Αρατε, φωνάζω, πύλας, ἔλοι χαίροντες ἐστέ,
νάμπου και τῶν καφενείων γέροι γεροσισταί,
νὰ φωνάζουσινε κι' ἐκείνοι και ποδᾶρι νὰ πατήσουν,
και τὴν οὐσασιν μεγάλης Γερούσιας νὰ ζητήσουν

"Αρατε νάμπου Κάτωνες,
νὰ μπουν και Κιγινάτοι,
και μαίζονες κι' Ἰλάττονες,
και γλωσσικαμπανάτοι.

"Αρατε νάμπου ἀρισταῖς φρονήματος ἀμιαίου,
ποῦ χαραυγῆν ὑπόσχονται περικλεοὺς ἡμέρας.

κι' ὅσοι ζητοῦν αἰμοχαρεῖς νύκτας Βαρθολομαίου
και νὰ περάσουν εἰλου μας ἐν στόματι μαχαίρας.

"Ἐμπρός, ἔμπρός, ἀνοίξτε Βουλὴν ἐπαγγελλας,
γὰ νάμπου και Κασοκαναε,
γὰ νάμπου και Μαγδαληναε,
ποῦ τώρα χύνουν δάκρυα πικρὰς μεταμελείας.

"Αρατε μία θύελλα
ρητορικῆς νὰ γένη,
νὰ μπουνε μὲ μονελα
και διπλωμάται ξένοι.

Κι' ἀν ἔως τότε Προεβουτῆς ἐνανθῆν κι' ὁ Ναμπη,
δεχθῆτε και τὸν Τουρκαλά,
κι' ἀμείωσινε μὲ χαῖρ ἄλλ
ἀρατε πύλας ὅταν ποτιν τῆς Πόλης ἐν πομπῇ.

"Αρατε πύλας, ἀρχοντες, οἱ πληθὸς περιασόν,
νὰ γίνῃ Πόργος τῆς Βαβὴλ και οὐχούσις γλωσσῶν,
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ν' ἀρχίσωμε τὸ γλέντι,
νὰ χάσῃ ἡ μάνα τὸ παιδί κι' ὁ σκύλος τὸ ἀφέντη.

Γὰ Συνέλευσι διψῶ...
ἀρατε τὰς ἐν τιμῇ,
νὰ μὴν τρώμε τὸ ψωμί
ὄαν και σήμερα λεψῶ.

"Αρατε τὰς τέλος πάντων νὰ μὰς φέψῃ σωτηρία
και νὰ μῆν ὅτ' ἀθερετα
ὁ λαὸς κι' ἡ μορταρία.

Στέκει' στῆς Βουλῆς τὴν σκάλα μζὰ μὲ φούμαρα μεγάλα.

Π.— Κι' ἐγὼ τὴν Ρωμησοῦνι κυτῶ τὴν κακομοῖρα
μπρὸς στῆς Βουλῆς τὴν θύρα,
και τὴν ἔρωτῶ: μητέρα,
τί κάθε' ἔδω πέρα;

Κι' αὐτὴ φωνάζει: κἂν ὄμπρὸς στὴ Βουλὴ καρτίρι
μὲ στέφανα ὅτ' εἶσαι.

Στέκει' ἔδω μπαστάκιας, και μὲ παλμοὺς προομένω
τὸ τίμενος ν' ἀνοίξῃ τὸ τριεὶ εὐλογημένω.

Κυτᾶζω νέας ἔδρας ἔδω νὰ κουβαλοῦν
και χεῖλη μαρμαριμένα γλυκοχαμογέλοισιν.
Νέας σιδάξουν ἔδρας... εὐτυχιωμένω χρόνος...
νέων ἔδρων τριημέσ...

μ' αὐτὰς τὰς νέας ἔδρας ἀπέδρα κάθε πόνος,
λύπη και στεναγμός.

Μ' αὐτὰς τὰς νέας ἔδρας τὸ κράτος ἐδραιούται
τοῦ νέου καθεστώτος,
και κάποιος ἀριστοῦται
κι' ὁ βόρβορος ὁ πρώτος.

Μ' αὐτὰς τὰς νέας ἔδρας δὲν εἶμαι ὅτ' αἰσώτά μου,
και στερῶν κι' ἔδρατον
πυργόνεται μπροστά μου
κάθε καλὸν κι' ὄρατον.

Κουβαλά κι' ό Φρασουλάς νέας έδρας τής Βουλής.

Χαρήτε πλέον τώρα...
νέων έδρων πληθώρα,
νέων έδρων σωρός.

Καρπούλα μου νταγιάντα,
πέρασε μιά γιά πάντα
τρισάθλιος καιρός.

Αχιπότε θάλθ' ή πρώτη
νά μέ ζυπήσαν κρότοι
τόσων πληρεξουσίων, κι' άλλωτικαίς φωναίς,
και νά γεμισούν έδραις, που χάσκουν άδειμαίς,

Ανοίξτε τάς θύρας,
κι' έχω πολύ σεντά
νά δώ κι' από κοντά
τοδς νέουδ μου σωτήραδ.

Καρδιά μήν υποφέρηδ...
παντού χαρά και γέλωδ...
έναν λέγεται' Δευτέρηδ
μόνον ό Βενιζέλωδ.

Τοδς νέουδ τοδς κυρίουδ,
όπου γι' αυτόδς φριμάτωδ,
έλουδ Έλευθερίουδ
έγω τοδς όνομάτωδ.

Κι' έλουδ τώρα τοδς καλω
μεία' στήν παλιά μου Χάβρα,
κι' όπωδ στήν Άγία Παύρα
Έλευθέρια ταλω.

Έλευθέριοι παντού κι' έλευθεριάζοντεδ,
έλευθέρων, μαχηταί,
δούλων έλευθερωταί,
κι' όχι φαρτιάζοντεδ.

Έλευθερίων σόλωδ,
προβαίνε κι' ένας κι' άλλωδ
πατριδωδ δουρφόρωδ.

Έλευθερίων σχόλη...
πώδ θά χωρέσουδ έλοι,
πούναί στανδδ ό χώρωδ;

Έλευθερίων κράτωδ,
Έλευθερίων νεικωδ...
αδήςστε το πλάτωδ,
αδήςστε το μήνωδ,
καθίνωδ νά χωρέσωδ
κι' έλοι νά έρωίνε θείωδ.

Αχιπότε θάλθ' ή πρώτη ν' άπλώω τής άριβωδ
κι' άσφάλτωδ νά πατήσω νέου μεγάλου δρόμου...
άχιπότε θάλθ' ή πρώτη νά δώρω τής άκριβωδ,
και τοδ λοιπου νά δέσω καλά τόν γάιδωρό μου.

Πότε σέ νέας έδραιδ παλγούδ Βουλευτηρίου
νά δώ τά παλιά των...

άχι πότε θάλθη τέλος ή πρώτη Σεπτεμβριου
νά δώ τά μούτσουνα των.

Νέας κυψέληδ δόμβωδ,
νέων ιδρώτων δρόμωδ,
μέ μίαν νέαν τάσιν,

μὲ νέαν ἀγωνίαν,
καὶ μίαν νέαν στάσιν
'στὸ ἔθμ' ἀρεμνιαν.

Κόμμα Κόντε, κόμμα Πάλλη,
κόμμα τοῦ Μαυρομυδάλη,
κόμμα κι' ἄλλο τοῦ Ζαήμεη,
καὶ παλῆα καὶ νέα ζύμη.

Κόμματα Θεσσαλικά,
κόμματα γεωργικά,
κι' ἄλλα ριζοσπαστικά,
μένους δημοκρατικά,
καὶ σοσιαλιστικά,
καὶ καμπόσα τρωκτικά.

Κυττάξω τόσους Ἑλληνας ἀγκρίτους,
κυττάξω κι' ἔσους στέφει παῖκος κλώνος,
κυττάξω λαϊκοὺς κι' ἀνεξαρτήτους
νὰ βλέπουνε τὸ ἔθμ' ἀνυπομόνας.

Πῶρ νέον ὑποκλέπτουν Προμηθεῖς,
μὰ καὶ Σαμφῶν ὄρμιον εἰς τὸν ἀγῶνα,
ὅπου μὲ μίαν θου σιαγῶνα
χλιζα Ταμεία τρώει παρευθῖς.

Κανένας 'στὸν καυγᾶ,
σκοπῶν δὲν κυνηγῆ,
μῆτε συμφέρον ἴδιον.

Καὶ λαίμαργον τὸ στόμα
δὲν δείχνει μῆτε κόμμα,
μῆτε καὶ κομματίδιον.

"Ολοὶ γὰρ μὲ θυσία,
μῆτε τὴν Ἐξουσία
ζήτησὺν κοικῶνα νύφη
λογιστάτων σίφη.

Τουρλοῦ τουρλοῦ μαλά,
τουρλοῦ τουρλοῦ κεφάλμα,
μὲ κάνουνε πολλὰ
νὰ λησμονήσω χάλα.

Ἔγρα μῶλα, θ' ἀμολάρω,
ὄχιος ὁ νέος πλοῦς,
καὶ μὲ φασαμέν κιζαλάρω
τοὺς σωτήρας μου διπλοῦς.

Φθάν' ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου,
τοῦ μηνὸς τοῦ σωτηρίου,
ἡ μεγάλη πρώτη φθάνει
καὶ παροξυσμὸς μὲ τάνει.

"Ανοίξετε τὰς θύρας, οκοῦς μὲ παρακάλμα,
σ' ἔσους θηρεῖσιν τρόπους καὶ μέσα νὰ γλιτώσω...
θεοῦλη μου, τὶ σάλο, ἀλλὰ καὶ πῶσον σάλα
μὲ κάνουνε ν' ἀλλάξω μανιλιὰ κάθε τόσο.

"Ανοίξετε τὰς θύρας, ζήτησ' ἔσων εὐδοκίαν...
καμνὴν δὲ κροτήση,
ὁ δὲ Δραγοῦμης πρῶτος 'στὸ βήμα θ' ἀνεβῆ
καὶ θὰ λογοδοτήσῃ.

Κι' εὐθὺνας θὰ ζητήσουν ὁ Κόντες μὲ τὸν Πάλλη
ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην,
τοιαύτως θ' ἀπατηθῶσι καὶ παρὰ τοῦτον ἄλλοι,
καὶ θὰ τοὺς ἀποδῶσ' ἡ μύτη.

Κι' εἶναι τὰ μάλα πιθανὸν
νὰ παίξουν τὰ παιδία,
κι' ἡ παλαιὰ τὸν εὐθύνων
νὰ γίγη κομψοβία.

Κι' ὁ κόσμος θὰ χειροκροτῇ
τὸ μένος τῶν ἀγώνων,
κι' ὁ μὲν εὐθύνος θὰ ζητῇ
ἀπὸ τὸν δὲ μὲ τόνον,

καὶ θὰ μάς λέν οἱ ἐλέπτοντες τὸν μάταιον ἀγῶνα:
στραβὸς δελνὶ γόρρευε μέσ' ἄστυν ἀχυρώνα.

Ἐάλιν ἐν παραβολῇ τὸ Ρωμαῖκο λαλεῖ.

Φ.—Εἶδες τὸ τράμ, δρὲ Περικλῆ, ποῦ εἵναζε τὸ φρένο
κι' ἔτρεχε κατατόναχο σὰν ἀφηνιασμένον;
Τῶδες τὸ τράμ, δρὲ Περικλῆ, ποῦ τῆρασαν δαυμόνα
κι' ἐπῆγε 'στὴν Ὀμόνοια;

Τῶδες, ποῦ ἔψιπνος πολλοὺς,
καὶ στύλους γ' ἔκρμενος ψηλοὺς,
καὶ δρόμους κατεσπάραι;

"Τρόμαζε μεγαθήρια,
κι' ἔμπερὸς σ' ἀφοδευτήρια
τῆς Ὀμονοίας ἄραζε.

Λοκπὸν τὸ κράτος τῶν Ρωμαίων τῶν ἀφηνιασμένων
βλέπει τὸ τράμ, ποῦ τὸν ζυγὸν δὲν δέχεται τῶν φρένων,
κι' ἐν σοβαρῇ παραβολῇ
ταιοῦτους λόγους ὁμιλεῖ:

Βλέπετε τὸ τράμ ἐκεῖνο, ποῦ ἄστυν τόπο τὸν φρανῆρη
ἐφφρενίστηκε καὶ τρέχει κι' ὁ, π' βῆ τὸ παρασύρει;

Βλέπετε τὸ τράμ αὐτό,
ποῦ δὲν τὸ βασιτῶνε φρένα,
κι' ἔχει δρόμο διωγτὸ
δίχως ὁδηγὸ κανένας;

"Ἔτσι σὰν τὸ τράμ κι' ἐγὼ
τρέχω δίχως ὁδηγὸ.

Καὶ 'στὸ δρέμα μου τρομαρῆς βρόντοι, ξαφνικὰ μεγάλα,
καὶ κατὰ τὴν φόρα ποῦχοι καὶ τὴν ἀφασθητη γηλάλα
εἶθε νὰ μὴ σταματήσω κομμάτιακι κερμαμένο
ὅπου καὶ τὸ τράμ ἐκεῖνο, ποῦ τρέχε ἐφφρενισμένον.

Τάδε φθέγγεται τὸ κράτος τῶν μεγάλων εὐθύνων
ἔξω φρένων καὶ φρενῶν,
κι' ἀκατάσχετον καὶ τοῦτο Περικλῆ, πηλαλεῖ...
Π.—"Ὅθεν δέξου δρὸ χατοῦμα φρενισμένον Φασουλῆ.

Καὶ καμψόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγαλιεῖ.

Σενατόριο μεγάλο 'στὸ Σιν-Κλοῦ τῶν Παρῆσιων
τῆς Μπυνῆς τῆς Ἑλληνίδος, ποῦναί ὑπόσ' Ἡρασίον.

Σενατόριο μεγάλο γὰρ τὸν κόσμο τὸν σακάτη,
Σενατόριο κι' ἐκεῖνον, ὅπου θέλουνε ραχάτι...
Ἄρρωστοι καὶ μὴ σὲ τοῦτον τὸν Παρῆσιον καλοῦνται
νὰ περνοῦν ζωὴ καὶ κότα καὶ νὰ ζοῦν βασικά,
καὶ τῆς γῆς ἡ γλώσσας εὐαῖς ἐκεῖ πέρα θὰ καλοῦνται,
κι' ὅπουρ Ἕλληνας ἐκεῖ θὰ μιλῇ κι' Ἑλληνικά.
Τελειότης κατὰ πάντα, νοσηλεία ζηλευτή...
τὶ μπλιβέρδα, τὶ λουτήρες, τὶ καὶ τὶ καὶ τὶ καὶ τὶ.